

sit Confirmatio in forma speciali. — 54. Novum jus tribuit, actumque invalidum, reddit validum. — 55. Electus infra tres menses post consensum electioni præstitum, confirmationem petere tenetur. — 56. In electionibus, quorum Confirmatio ad Sedem Apostolicam examen immediate pertinet, Electis infra unum

(1. Confirmatio electionis, vel nominationis approbatio quoad Episcopos primis Ecclesie sæculis omnimode erat penes Episcopos Ordinatores, id est Metropolitanum cum Suffraganeis, juxta Canonem IV. Nicænum, quo decernitur: « Episcopum oportet maxime quidem ab omnibus, qui sunt in Provincia, constitui; si tamen sit hoc difficile, vel propter urgentem necessitatem, vel viæ longitudinem, tres omnino eundem in locum congregatos, absentibus quoque suffragium ferentibus, scriptisque assentientibus, tunc electionem facere, eorum autem quæ fiunt confirmationem in unaquaque Provincia a Metropolitanis fieri. »

(2. Quoniam tamen inter Episcopos Ordinatos, primus et præses esset Metropolitanus; neque semper omnibus Comprovincialibus Episcopis commodum esset ad singulas Episcoporum ordinationes convenire, sensim ex quodam ut minus tacito Ecclesie consensu ad Metropolitanum integrum pene devolutum est jus electionis discutiendi, easque vel ut Canonicas probandi, vel ut minus Canonicas reprobandi.

(3. Hæc disciplina Metropolitanis confirmationem suorum Suffraganeorum attribuens per tredecim facile sæcula inconcussa permansit; eamque et jus commune Decretalium Gregorii IX apertissime supponit et confirmat; unde uno consensu tradunt Canonistæ, Episcopum de jure communi confirmandum esse a suo Metropolitanis.

(4. Sicuti vero per Reservationes Pontificias, ad Sedem Apostolicam Sæculo XIV, provisiones sive nominationes fuere devolutæ, atque eo titulo electiones Canonice quodammodo abolitæ; ita jus confirmandi Episcopis Metropolitanis ademptum, et Sedi Apostolicæ reservatum fuisse, compertum est; indignum quippe credebatur, ut a Romano Pontifice ad Episcopatum designatus, a Metropolitanis confirmationem petere et accipere juberetur.

(5. Et licet Pontificiæ Reservationes, quoad Episcopatus et Prælaturas, sive per Concordata, sive per indulta et privilegia Regibus concessa fuerint in multis restrictæ tamen confirmationes Romano Pontifici hæc reservatæ manserunt; nec quidquam juris Metropolitanis restitutum est.

(6. Quum is qui confirmat electum vel nominatum, eundem instituat, ac propriæ Ecclesie Pastorem provideat et constituat, merito Sacris Canonibus cautum fuit, ne Metropolitanis aliisque Prælati, quibus ejus confirmandi seu probandi electiones aut nominationes ad Ministeria Ecclesiastica, præsertim Episcopatus competit, præcipitanter sine prævio, maturo, ac diligenti

mensem ad ipsam Sedem iter arripere tenetur, saltem per procuratorem. — 57. Confirmanti incumbit, ut personam qualitates moresque electi et validitatem electionis diligenter exploret. — 58. Litteræ Confirmationis expediuntur in forma bullæ gratiosæ.

examine et informatione ad confirmationem prosiliant.

(7. Si electus coelectum aut specialem suæ electionis adversarium habeat, is ante confirmationem nominatum vocandus erit; alias ubi concursus fuit electio, aut nullus nominatum se electioni opponit, generale ac peremptorium edictum proponendum est in Ecclesia, in qua electio facta est; ut si qui sint, qui se volunt opponere, constituto termino veniant. Cap. fin. de Elect. in 6.

(8. Confirmationes, hisce non observatis, factæ ex eodem capite declarantur viribus omnino carere, irritæ et nullæ.

(9. Examen, seu informationem esse faciendam non tantum circa electionis processum, sed etiam personam electi, declarat Lateranense Concilium sub Innocentio III. celebratum.

(10. Quod tria præcipue inquirenda sint in persona electi, videlicet, ætas legitima, morum honestas, et literatura sufficiens, scribit idem Innocentius Archiepiscopo et Capitulo Capuano in cap. 19, tit. de Elect. in integra.

(11. Quia vero vita cujusque exactius nosci potest in loco, in quo quis diu conversatus fuit, ibidem inquirendum est de moribus electi. Cap. 3, tit. de Elect.

(12. Pristina disciplina, quæ facile per decem sæcula inconcussa permansit, Confirmationem Episcoporum ab eorum consecratione vix sejunxit; sed Episcopus electus a Metropolitanis et Comprovincialibus examinatus, uno eodemque quasi actu et tempore consecrabatur et confirmabatur; sive potius ordinando confirmabatur; neque ante ordinationem Prælati aut Episcopi dicebatur, nisi ad summum cum addito *Electus*.

(13. Quin ex stylo Decretalium, uti observat cum aliis Fagnanus ad Cap. *Eam te*, tit. de Rescriptis, ante consecrationem non dicitur Episcopus simpliciter, sed *Electus*; et merito, ait, quia electio et consecratio unum faciunt Episcopum.

(14. Ex quo omnium Episcoporum confirmatio ad Romanum Pontificem spectare cepit, processus inquisitionis de persona promovenda ex Decreto Concilii Tridentini ad illum ipsum transmitti debet, ut ipse, plena totius negotii, et personæ notitia habita, pro gregis Domini commode, de illa, si idonea per examen factum reperta fuerit, Ecclesiis possit utilius providere.

(15. Quod hic dicitur de transmissione processus sive inquisitionis ad Romanum Pontificem, intelligi debet juxta stylum hodiernum, si Ecclesie non sint ad nominationem vel præsentationem Imperatoris, vel Regis alicujus, quia si sit de hujusmodi nomina-

tione vel præsentatione, Prælati qui processum confecit, eum transmittet ad Cardinalem illius Regni, vel Provincie Protectorem, in qua est Ecclesia providenda Pastore.

(16. Totus inquisitionis processus a Cardinale Relatore cum tribus aliis accurate examinari debet; et inde in duobus successivis Consistoriis relatio facienda, quod promovendus præditus sit qualitatibus a jure et a Synodo Tridentina requisitis.

(17. Cardinalis proponens, ex stylo hodierno, si de Ecclesia spectante ad nominationem Regis agatur, est Cardinalis Protector illius Regni. Tres alii Cardinales sunt primus Card. Episcopus, primus Cardinalis Presbyter, et primus Cardinalis Diaconus.

(18. In primo Consistorio fit nuda propositio, vocaturque *Præconizatio*; in secundo fit totalis relatio, atque ex suffragiis Cardinalium nominatum Pontifex sub certa forma Episcopum pronuntiat.

(19. Quemadmodum olim Electus a Clero et populo, aut a Rege nominatus, nullatenus Pastor aut Episcopus censebatur Ecclesie vacantis, priusquam a Metropolitanis et Episcopis Provincialibus confirmatus, et in Ecclesie Pastorem, et Episcopum ordinatus esset: ita nec de jure communi et hodierno, electi a Capitulis Cathedralibus, aut Nominati a Regibus, se administrationi Ecclesie sive in temporalibus sive spiritualibus quocumque prætextu immiscere possunt ante confirmationem expeditam; Cap. 17, tit. de Elect. quia, ut ait ibidem Pontifex, « nemo debet sibi honorem assumere, sed qui vocatur a Deo tamquam Aaron. » Hebr. cap. 5, v. 4.

(20. Quum vero nonnulli hanc Concilii sanctionem illudere volentes, sub titulo Oeconomii aut Procuratoris se administrationi Ecclesiarum ante confirmationem ingererent, Concilium Lugdunense sub Gregorio X, iis fraudibus obviare volens, generali Constitutione sancivit: « Ut nullus de cætero administrationem dignitatis, ad quam electus est, priusquam celebrata de ipso electio confirmetur, sub Oeconomatus vel procuratoris nomine aut alio de novo quaesito colore, in spiritualibus vel temporalibus per se vel per alium, pro parte, vel in totum, gerere vel recipere, aut illis se immiscere præsumat, omnes illos qui secus fecerint, jure, si quod eis per electionem quaesitum fuerit, decernens eo ipso privatos. » Cap. 5, de Elect. in 6.

(21. Nec tantum in electione obtinet hæc Juris decisio, sed et in præsentatione sive nominatione, uti post alios Canonistas tradit Ferosinus ad Cap. 15, tit. de Elect., quæst. 2, n. 11. « Nam si persona præsentati, ait, se ingerat ante Confirmationem, revera dicitur intrusus, et subjectus penis dicti Capituli *Avaritiæ*. »

(22. Nullo ergo titulo, Electi aut nominati se administrationi Ecclesie viduatæ ingerere possunt ante confirmationem; eamque juxta stylum hodiernum in Curia Romana expediendam, nisi tamen « valde remoti sint, videlicet ultra Italiam constituti: hi si electi fuerint in concordia (inquit Concilium Lateranense sub Innocentio III) dispensative

propter necessitatem Ecclesiarum, et utilitates in spiritualibus et temporalibus administrant; sic tamen ut de rebus Ecclesiasticis nihil penitus alienent. »

(23. Electum aut Nominatum, obtenta Confirmatione, tamquam verum pastorem, et Episcopum Ecclesie vacantis reputari, ex hæcenus dictis compertum est.

(24. Hinc Episcopum confirmatum posse plenarie jurisdictionem suam exercere, eaque omnia, quæ ad curam pastorem et Episcopalem pertinent agere, exceptis his dumtaxat, quæ Ordinis seu Characteris sunt Episcopalis, concludunt Canonistæ, probat communis praxis, et decrevit Cælestinus III, Cap. *Transmissum*, tit. de Elect. potestate.

(25. Episcopus a Sede Apostolica provisos, sive confirmatus, non potest possessionem adipisci, uti bene notat Zypæus ad titulum *De Causa Possess.* nisi literis in forma expeditis.

(26. Quin nec sufficit Literas in Curia Romana in forma esse expeditas, sed insuper desideratur ut provisos eas exhibeat et præsentet ipsi Capitulo; neque sufficit per testes earum expeditionem probare.

(27. Insuper est una omnium doctrina quod Episcopus etiam confirmatus, vigore literarum Curie Romanæ non possit hujusmodi possessionem accipere, nisi prius ipsæ literæ Regi vel Principi in suo Consilio exhibitæ et placetæ fuerint.

(28. Provisi de Ecclesiis Cathedralibus, quæ Juri Regaliæ subjectæ sunt, ut post obtentam confirmationem Pontificiam plenam temporalium sui Episcopatus administrationem, et Beneficiorum collationem obtineant, debent manus Regiæ levationem obtinuisse, sive ut loquuntur, *Regalia debet esse clausa*.

(29. Quod ut fiat, requiritur primo, ut provisi juramentum fidelitatis Regi præstiterint, quod nimirum « Regi erunt legales, et fideles in suo Episcopali statu, et Populum earum Civitatum, et Episcopatum, in quantum poterunt, in obedientia et recognitione supremæ potestatis erga Regem, et suam successionis sanguinis posteritatem tenebunt. » Ita refert Philippus Probus in Supplemento ad tractatum *Juris Regaliæ*. Quod utinam hodie ubique locorum Episcopi, aliique Ecclesiastici Prælati, etiam ubi juramentum ex debito non præstatur, inviolabiliter observarent, ita ut de ipsis quaerendi nulla occasio Principibus esset; nec unquam ex eorum malo exemplo scandalum paterentur illi ipsi, quibus præsent, ut maximopere doceant quæ Cæsaris sunt, Cæsari, et quæ Dei, Deo esse tribuenda.

ADDITIONES CASINENSES.

(30. Confirmatio est juris quocumque modo quaesiti per legitimum Superiorem facta corroboratio. Reiffenstuel. l. 2, tit. 30. Hastrens in Summa tit. 30, n. 1. Barbosa ad Rubric. t. 30, n. 5.

(31. Confirmatio est duplex, una in forma communi, alia in forma speciali, seu ex certa scientia. Barbos. l. c. n. 6, Sannig. t. 30, n. 2.

(32. Confirmatio in forma communi, quæ et simplex atque ordinaria appellatur, ea est qua Superior, non præcedente alia cognitione causæ, actum ab inferioribus gestum confirmat in eo statu in quo prius fuerat; Reiffenstuel. l. 2, t. 30, n. 4. Et hæc Confirmatio nullum jus novum, neque valorem tribuit illi cui accedit: sed supponit actum jam validum, eumque approbat quatenus de jure validius existit. Glossa c. 1 Sannig. n. 4.

(33. Confirmatio in forma speciali atque ex scientia dicitur ea quæ fit cum perfecta notitia totius negotii, et omnium ejus circumstantiarum. Reiffenstuel l. 2, t. 30, n. 7.

(34. Hæc novum jus tribuit actui; eumque, si forsitan antea invalidus fuisset, firmum reddit atque validum. Glossa c. 1. Pirbing. t. 30, num. 3 et 4. Barbosa ad t. 30, n. 8. Reiffenst. l. c.

(35. Quilibet Electus infra tres menses post consensum electioni de se celebratæ præstitum, confirmationem ipsius electionis petere tenetur; quod si justo impedimento cessante infra hujusmodi trimestre omiserit, electio eadem eo ipso viribus vacuatur. Layman c. Quam sit num. 3. Reiffenst. l. 1, t. 6.

CONFRATERNITAS.

SUMMARIUM.

ARTICULUS I. — Quoad ea, quæ concernunt Confraternitatum erectionem, et aggregationem.

1. Ut valide, et legitime erigantur, et aggregentur Confraternitates, debet omnimode observari Constitutio Clementis VIII, incipiens, *Quæcumque*. — 2. Adducitur hic talis Constitutio. — 3. Adducuntur summarie, quæ Clemens VIII in ipsa Constitutione statuit omnimode observanda. Primo enim statuit quod in uno loco unica tantum Confraternitas ejusdem Instituti, et generis possit in Ecclesiis, tam Sæcularium, quam Regularium institui, et aggregari. — 4. Secundo. Quod id fiat de consensu Ordinarii, et cum literis testimonialibus ejusdem. — 5. Tertio. Quod instituentes etc. — 6. Quarto. Quod statuta etc. — 7. Quinto. Quod in aggregandis etc. — 8. Sexto. Quod gratiæ etc. — 9. Septimo. Quod Confraternitas etc. — 10. Octavo. Quod dictæ elemosynæ etc. — 11. Nono. Quod Confessarii etc. — 12. Decimo. Quod si sint etc. — 13. Undecimo. Quod Confratres non possint absolvi a casibus infrascriptis, scilicet, primo, contentis in quibusdam Bullis, secundo, Violationis etc. — 14. Quod literæ erectionis, et aggregationis gratis dentur. — 15. Quod prius erectæ novas erectionis literas petant. — 16. Assignatur forma utenda in erigendis, seu instituendis, confirmandisque Confraternitatibus, ac communicandis Indulgentiis, et gratiis, usque ad n. 17. — 18. Adducitur formula pro aggregationibus, usque ad n. 19. — 20. Adducitur Constitutio Pauli V. pro Indulgentiis, et gratiis ipsis concessis, usque ad n. 21. — 22. Confraternitates Cordigerorum possunt ubique in propriis Ecclesiis erigere Patres Conventuales private quoad omnes, ubi existunt. — 23. In locis, in quibus non sunt Patres Conventuales, tales Confrat. possunt erigere Minores de Observantia. — 24. Solummodo Prælati Ordinis Minorum, inter quos connumerantur Guardiani, et Præsidentes, possunt recipere volentes aggregari hujusmodi Confrater. Cordigerorum private quoad omnes alios. — 25. Confraternitates Sanctissimi Rosarii erigere possunt, et instituere solum Ordinis Prædicatorum Magistri, vel Vicarii Generales, et per eos deputati Patres ejusdem Ordinis etiam in sæcularibus Ecclesiis, usque ad n. 26. —

(36. In electionibus, quarum Confirmatio ad Sedis Apostolicæ examen immediate pertinet, statuitur, quod Electi infra unum mensem post consensum, vel post obtentum de ipsorum electione notitia, ad Sedem ipsam iter arripere, et ad petendam suarum electionum confirmationem cum omnibus actis, juribus et munimentis suis, quam cito commode poterunt, comparere personaliter teneantur, vel saltem per procuratorem sufficienter instructum. In Clem. Ne Romani § fin. Reiffenstuel l. c. tit. 3, S. P. in Constit. *Cupientes* c. 16 in 6.

(37. Confirmanti incumbit, ut personam, qualitates, moresque Electi, et processum seu validitatem electionis prius diligentem exploret. In c. *Nihil est* 44, t. 30. Reiffenst. l. c.

(38. Literæ Confirmationis expediuntur in forma bullæ gratiosæ Extrav. 1, t. 6, int. com. In iis, si electio minus canonica deprehensa est, inseritur clausula: « Cassata electione providemus ex integro eidem ecclesie de eadem persona extemplo. » c. 3, de *sortilegiis*; ob defectus autem dubios, adhibetur clausula *supplentes* c. 39, t. 6. Zallinger l. c. t. 6, 317.

27. Sic Confraternitates Corrigatorum S. August. Scapularis S. Mariæ de Carmelo, et aliæ aliis Regularibus concessæ eriguntur, et instituuntur a suis respective Superioribus, seu deputatis Religiosis. — 28. Cum hoc tamen, quod omnes ab omnibus erigantur et instituuntur juxta præscriptum a Clemente VIII. in dicta Constitutione incipient. *Quæcumque*. — 29. Talis Constitutio Clementis VIII. prohibens ne in uno loco erigantur plures Confraternitates ejusdem Instituti, et generis, non comprehendit Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti. — 30. Nec etiam comprehendit Confraternitatem Doctrinæ Christianæ. — 31. Nec etiam comprehendit Confraternitates jam erectas ante promulgationem talis Constitutionis. — 32. Adducitur Decretum Sacræ Congregationis Indulgentiarum de mandato Pauli V. edium ad dirimendas varias controversias, usque ad n. 33. — 34. Licet sit supprimenda alia Confraternitas ultimo erecta in loco, ubi alia ejusdem Instituti, et generis jam aderat, non tamen sunt suppressi, et inhibiti etiam actus ex devotione exercendi respectu ejusdem Sancti, sub cujus nomine fuit suppressa societas, usque ad n. 36. — 37. Regulares, qui ex Indulto Apostolico facultatem habent instituendi Confraternitates, seu Societates in eorum Ecclesiis, non possunt illas erigere, seu instituere cum usu Sacrorum absque Ordinarii loci licentia. — 38. Confraternitates Laicorum erigi, et institui non possunt in Ecclesiis Monialium. — 39. Confraternitates ab Ecclesiis, in quibus reperiuntur erectæ, et institutæ, possunt libere discedere, et expelli, etiamsi essent erectæ in Ecclesiis Regularium. — 40. Confraternitatum aggregatio propriorum Ordinum potest fieri a Regularibus in quibuscumque Ecclesiis, sive propriis, sive extraneis. — 41. Confraternitates aggregatæ Archiconfraternitatibus Urbis non gaudent privilegiis Archiconfraternitatum aggregantium, sed solummodo illarum Indulgentiis, et gratiis spiritualibus. — 42. Unde non obstante, quod Confraternitati aggregatæ fuerint per Archiconfraternitatem aggregantem communicata nominatim, et expresse ejus privilegia et statuta, nihilominus debent ab ipsa Confraternitate aggregata omnimode observari conventiones, pacta et statuta in limine erectionis de auctoritate Ordinarii apposta,

usque ad n. 45. — 44. Per aggregationem autem nihil detrahitur jurisdictioni Ordinarii. — 45. Confraternitates Sanctissimi Sacramenti ubique erectæ, vel erigendæ absque nova concessione, communicatione, vel aggregatione, participes sunt quorumcumque privilegiorum, concessionum, Indulgentiarum, et gratiarum Archiconfraternitati de Minerva concessarum, et concedendarum. — 46. Facta erectione, et aggregatione Archiconfraternitati Doctrinæ Christianæ Urbis. cætera hujusmodi Confraternitates ejusdem Diocesis non indigent separata aggregatione, ut gaudeant indulgentiis. — 47. Afferitur Decretum pro taxa expensarum requisitarum pro aggregationibus obtinendis. — 48. Constitutio Benedicti XIII. *Ex quo Sede Apostolica*, quoad erectionem Archiconfraternitatis sub titulo B. Mariæ Virginis Immaculate, suum non est sortita effectum. — 49. 50. Privilegia societatis S. Mariæ Virginis de succursu contra infideles. — 51. Confraternitates vel sunt Ecclesiasticæ vel Laicales. — 52. Ad erectionem Confraternitatum Ecclesiasticarum necessaria est auctoritas Superioris Ecclesiastici. — 53. Superior Ecclesiasticus in hac materia non est semper Episcopus. — 54. Confraternitates in Ecclesiis Regularium non aliter erigi possunt a Superiore eorumdem quam si de illis sint, quarum erectio ex Apostolico privilegio ad ipsos spectat. — 55. Confraternitates in eorum Ecclesiis erigendæ sunt auctoritate Ordinarii. — 56. Confraternitatibus licet sese transferre de una in alteram Ecclesiam, ita et Regularibus permissum est ipsas Confraternitates dimittere. — 57. Hæc translatio fieri nequit sine consensu majoris partis Confratrum. — 58. ad 60. An idipsum obtineat, si agatur de Confraternitatibus illis, quarum erectio ad Superiores Regularium spectat? — 61. 62. In casu permissæ translationis Confraternitatis de una ad aliam Ecclesiam, intelligitur quoque translatio honorum ad easdem Confraternitates spectantium. — 63. Nova Confraternitas in eodem loco non prohibetur erigi, si titulum habeat ab antiqua diversum. — 64. Maxime si institutum habeat diversum. — 65. Etiam si concurrat n'xtura tituli. — 66. Ex duabus Confraternitatibus ejusdem tituli prius erecta remanere debet. — 67. 68. Confraternitates aggregatæ Archiconfraternitatibus Urbis, an gaudeant ipsarum privilegiis? *Remissive*. — 69. Antiquissimus est usus Confraternitatum; Ethnicorum duo confraternitatum genera: alterum ad religiosum Deorum, alterum ad profanum artium cultum institutum; unde nomen sumpserint? — 70. Sumpserunt etiam ab Imperatoribus. — 71. Plerumque sub prætextu divini cultus prava in eorum concionibus moliebantur consilia. — 72. Inde nonnullorum templorum demolitio. — 73. Vivente Marciano, Religionis tantum causa coire licitum fuit. — 74. Ob hanc causam Judæis post captam Hierosolymam Romæ viventibus permissum fuit synagogam constituere. — 75. Sed Julius Cæsar illis synagogam interdixit; sed postea permisit. — 76. Sub aliis Imperatoribus renovatæ fuerunt hujusmodi prohibitiones, sed tandem Theodosio Imperatore voti compotes fuerunt. — 77. Diversa primis illis temporibus Christianorum conditio fuit; *heteriæ* quid? — 78. Collegia Christianorum primis sæculis a nostris confraternitatibus diversa. — 79. Duo distinguenda sunt Collegiorum genera: alia Ecclesiastica, alia Laicalia erant; Ecclesiastica diutius communem vivendi formam observarunt. — 80. Laicalia primo ad pietatis officia coibant; — 81. Deinde simul convenire ceperunt etiam ad usus profanos. — 82. Quando hæc Collegia orta sint, et Confraternitatum nomen sumpserint, arduum est invenire. — 83. Origo Confraternitatum constituenda est anno 800. — 84. In Italia assiduè Barbarorum incursionibus perturbata, pene nulla Confraternitatum reperitur mentio. — 85. Sed nondum omnino hæc Confraternitates nostris similes erant. — 86. Incunte sæculo

XIII. Flagellantes publicas inire supplicationes ceperunt, saccumque induere et vexillum erigere, ut una ab altera distingueretur societas. — 87. Antiquior inter has posteriores apparet Confraternitas dicta *del Confalone*. — 88. De Confraternitatibus Artificum *Remissive*. — 89. Undenam vocentur Fratres?

ARTICULUS II. — Quoad varia, quæ concernunt Confraternitates, eorum Cappellanos, et Parochos.

1. Ad dirimendas controversias, quæ sæpe oriri solent inter Confraternitates, eorumque Cappellanos, et Parochos non est desumenda regula, et norma ab Archiconfraternitatibus Urbis. — 2. Sed sunt observanda decreta a Sacris Congregationibus pluries edita, et signanter a Sac. Congregatione Concilii. — 3. Et a Sac. Congregat. Episcoporum et Regularium. — 4. Et a Sacra Congregatione Rituum. — 5. Alia ad rem. *Remissive*. — 6. Confraternitates aliqua quidem exercere queunt sine licentia Parochi, immo hoc contradicente; sed nunquam absque Ordinarii placito. — 7. Afferuntur plura Decreta S. Congr. Concil. — 8. 10. Afferuntur Decreta S. Cong. Conc. quoad discordias inter Parochos et Rectores distinctarum Ecclesiarum existentium intra limites Parochiæ sine ulla Confraternitate. — 11. Resolutio S. Cong. Rituum anno 1704. edita valet dissidiis Parochos inter et Confraternitates finem imponere. — 12. S. Congreg. statuit discrimen Confraternitates Sæcularium erectas in Ecclesiis Parochialibus etc. inter, et Confraternitates constitutas in Ecclesiis publicis etc. — 13. Et fere omnia tribuit Parochis in Confraternitatibus primi generis. — 14. Post hanc resolutionem nonnulli scriptores putant, plura in Confraternitatibus et ab eorum Cappellanis hanc fieri posse. — 15. Et allegant Decreta Sac. Congregationum. — 16. Afferitur Baptistelli Fulginatens. Episcopi sententia. — 17. Quos confutat Bened. XIV. — 18. Alia ad rem. *Remissive*.

ARTICULUS III. — Confraternitates, quoad illa, quæ respectu ipsarum Episcopus potest facere, vel non.

1. Confraternitates Laicorum cum usu sacrorum non solum in propriis Oratoriis, sed etiam in Regularium Ecclesiis, in quibus reperiuntur erectæ, possunt visitari ab Episcopo in his quæ respiciunt administrationem, et adimplementum onerum. — 2. Quoad hoc attendenda est Epistola Sac. Congreg. Episcoporum, et Regularium. — 3. Ubi vides non posse Episcopum visitare Ecclesias, vel Altaria etiam pro servitio dictarum Confraternitatum a Regularibus assignata, nisi quoad onera. — 4. Immo neque visitare potest Episcopus Altaria, et Cappellas in Regularium Ecclesiis per Sæcularium Confraternitates constructa. — 5. Confraternitates Laicorum visitari possunt ab Episcopo etiamsi essent erectæ in Ecclesiis, seu Oratoriis fundatis, et extractis in solo, et territorio Religionis Hierosolymitanæ. — 6. Quin immo Episcopi visitare possunt Confraternitates, quæ non a primæva sua fundatione sunt sub immediata Regum protectione, sed solum ex post sub sui immediata protectione sunt a Rege accepta, usque ad n. 8. — 9. Administratores Confraternitatum, sicut et aliorum piorum locorum, possunt compelli ab Episcopo ad reddendam rationem administrationis, et ad asportandum libros administrationis, etiam ad Palatium Episcopale, si sint in loco residentie, seu alterius stationis, et permanentie Episcopi. — 10. Etiamsi tales administratores rationem administrationis aliis reddere solerent. — 11. Immo redditio rationis administrationis danda est Ordinariis etiam a Confraternitatibus, aliisque locis piis, quæ sunt sub immediata Regum protectione, usque ad n. 13. — 14. Episcopus manutenendus est in quasi possessione cogendi Confraternitates Laicorum, quæ utuntur sacco, per Edicta pœnalija, exactionem pœnarum, aliaque juris, et facti remedia ad conveniendum solitis Processio-